

ИЗЛИЗДЪ

ОРГАНЪ НА БИВШИТЪ МАКЕДОНО-ОДРИНСКИ РЕВОЛЮЦИОНЕРИ

УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ
ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО

Редакция и администрация на ул. „Сердика“ № 28.

ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ:

За България	80 лева
За Америка	2 долара

отъ снѣгове и виели
не се свържатъ Би
желѣзница, която би
бания, това полож
измѣни.

Битолскитѣ търгов
бено заинтересовани
югославянска неутра
лунѣ. Въ връзка съ
откриването на едн
магазинъ за транзит
бания въ самия гр.
се избѣгне обмитван
ченитѣ за износъ в
Сжщо така смѣта с
часъ по скорошното
широколинейна жел
Битоля—Градско, ка
почне постройката н
прѣзъ 1913 год. лин
ната на р. Треска—

Христо Ив. Контевъ

Роденъ въ гр. Севлиево, синъ на почтено сѣмейство, най-стария между 6 братя и сестри. Придумванъ да се ожени, за да даде пътъ на другитѣ, той е винаги отговарялъ: "отъ менъ се лишете и ме забравете, защото менъ ме влѣче незнаенъ гробъ нѣйдѣ изъ Македония". И наистина той още 1902 год. е вече четникъ изъ Македония, дѣто въ едно кърваво сражение храбреца Христо Контевъ бива мушнатъ съ ножъ въ корема, поради което дойде на лѣкуване въ София.

Прѣзъ 1906 год. той наново пое пътя къмъ Македония и се отзова въ Рѣсенско, дѣто работѣше непрѣкъснато, прѣкарвайки зимно врѣме повече изъ скривалищата на селата. Бѣхъ учителъ въ с. Леорѣка, дѣто бѣхме нагласили двѣ скривалища: едното за войводата, а другото за секретаря му Хр. Контевъ и неговия другаръ Йонче Келемановъ. На 23 февруари 1909 г., вече слѣдъ една четири годишна негова четнишка дѣйность, когато войводата Кръсте бѣ заминалъ по работа въ с. Крушье, Хр. Контевъ ношува въ квартирата ми и прѣзъ нощъта малко остана да ме заколи въ врѣме на бѣлнуване на сънь. Съуди се и каза, че е гледалъ лошъ сънь Наистина на другия день селото бѣ обиколено отъ аскеръ, прѣдводителствуванъ отъ известния хуриетски герой Ниязи бей отъ Рѣсенъ. Издаде се заповѣдъ всички мже да излѣзнатъ, изъ къщи. Почнаха се страшни побоища срѣдъ село. Изведнѣжъ отъ скривалището на Контевъ се раздадохъ вистрѣли, които прилѣкоха войската. Контевъ не можеше да изтърпи изтезанията на своитѣ братя и искаше да стане самъ жертва заради всички. Слѣдъ сражение аскера нахлу въ къщата и хвърлиха двамата отъ II-я етажъ. Келемановъ сполучва да избѣга, а Контевъ раненъ въ колѣното рѣсторва се на умрѣлъ и бива оставенъ. Прѣзъ нощъта когато баба Наумовица край сжъдното мѣсто тича за да гаси горящата своя къща, бива изненадана, когато вижда тежко ранения Контевъ да ѝ иска вода. Тя му дава ракия вмѣсто вода и се мжи заедно съ дѣщеря си да го довлече до единъ трапъ. Прѣзъ нощъта той се самъ доведкѣлъ до рѣката, баче ракията вкоченява тѣлото му и той не е могълъ повече да се движи. Сутринтъ бѣ амѣренъ доубитъ отъ аскера.

Когато аскера замина азъ и нѣколко стари баби извършихме погребението на Контева и селенина Тодоръ Цвѣтковъ, починалъ отъ бой. Свещеникъ Дим. Икономовъ пристигна отъ Янковецъ и извърши тихото опѣло.

При по-добри дни жителитѣ на с. Леорѣка ще издигнатъ скромнъ паметникъ на честния, храбрия и добрия Хр. Контевъ. За сега тоя паметникъ е издигнатъ въ душитѣ имъ.

Ник. Мильовски,